

14. Atgriešanās

Dievs, iepriekšējā tēmā esmu uzzinājis, ka reiz tu pārtrauksi vēstures gaitu, Jēzum Kristum atkal atgriežoties uz mūsu Zemi. Lūdzu, esi man klāt, kad lasu šo tēmu, un palīdzi man saprast, kā, kad un kāpēc viņš nāks.

stāsts

Emīlija Koērsta nekad nebija redzējusi savu tēvu Tomasu Hjūzu. Viņš mira, kad meitenei bija tikai divi gadiņi, 1914. gadā, kļūdams par vienu no Pirmā pasaules kara upuriem. Tomēr divpadsmit dienas pirms nāves T. Hjūzs bija iemetis pudeli Lamanša šaurumā. Tajā bija ievietota zīmīte, kas rakstīta sievai Elizabetei, kurā bija šāds teksts: „Mīļā sieviņ, es tev rakstu šo zīmīti no kuģa klāja un iemetu to jūrā tikai tāpēc, lai redzētu, vai tu to saņemsi. Paldies, mīļā, – uz tikšanos! Tavs vīrs.”

1999. gadā zvejnieks Stīvs Gavans Temzā šo pudeli atrada. Elizabete Hjūza jau sen bija mirusi, bet 86 gadus vecā Emīlija dzīvoja Jaunzēlandē. Avīze *New Zealand Post* nodrošināja Gavanam un viņa sievai lidojumu uz Oklendu, kur viņi paši nodeva vēstuli.

Aizkustināta līdz sirds dziļumiem, Emīlija pieņēma vēstuli ar pateicību. Visu mūžu sieviete bija centusies uzzināt kaut ko vairāk par savu tēvu un piemiņas pasākumos lepni valkāja viņa militāros apbalvojumus. „Es domāju, viņš būtu ļoti lepns par to, ka pudele ir nonākusi pie manis,” viņa sacīja. „Viņš bija ļoti mīlošs cilvēks.”

pārdomas

Septītās dienas adventistu Baznīcas locekļi visā pasaulē uzdrošinās cerēt un ticēt, ka Kristus izpildīs savu apsolījumu un atgriezīsies. Un tas viss par spīti tam, ka apkārt valda bezcerība. Nosaukums „septītās dienas adventisti” norāda uz jēgpilnu cilvēces vēstures sākumu (radīšanas nedēļa beidzās ar Dieva pielūgsmi septītajā dienā) un uz jēgpilnām beigām (Jēzus otrā nākšana jeb *advente*). Ja dzīvojam laika posmā, kuram ir jēgpilns sākums un jēgpilnas beigas, vai tas varētu nozīmēt, ka arī mūsu pašreizējai dzīvei ir jēga? Un kāds ir šīs apsolītās nākotnes cerības pamatojums?

pasaules radīšana

Pirmkārt, mūsu ticība tam, ka Jēzus atgriezīsies, ir pamatota uz Bībeles mācību par *pasaules radīšanu*. Bībele sniedz tikai vienu ticības definīciju: „Ticība ir stipra paļaušanās uz to, kas cerams, pārliecība par neredzamām lietām.”¹ Panta pirmā daļa: „paļaušanās uz to, kas cerams,” – norāda uz cerību, ka būs Kristus nākotnes valstība. Otrā daļa: „pārliecība par neredzamām lietām” – runā arī par pasaules radīšanu pagātnē. Būtisks kristīgās ticības elements ir ticība radīšanai. Tas nozīmē atzīt, ka aiz šīs redzamās pasaules eksistē Dievs Radītājs. Tas, ko saskatām, aizskaram vai nogaršojam, nav eksistējis vienmēr. Visam ir savs sākums.

¹ Ebrejiem 11:1, 1965. gada revidētais tulkojums.

2005. gadā risinājās notikumi, kas pelnījuši mūsu uzmanību. Leģendārais britu filozofs un ateists Entonijs Flū, kas desmitiem gadu bija neticīgo ikona un aizstāvis, mainīja domas un atzina Dieva eksistenci.² E. Flū apgalvoja, ka mūsdienu zinātnes attīstība ir likusi viņam secināt, ka pasauli ir radījis intelektuāli attīstīts prāts. Grāmatā *Has Science Discovered God?* („Vai zinātne ir atklājusi Dievu?”) Flū raksta, ka viņu ietekmējuši jaunākie pētījumi DNS jomā: „Lai apvienotu šos ārkārtīgi atšķirīgos elementus DNS materiālā, tā veidošanā jābūt iesaistītam ļoti izcilam prātam.”³ Vairāku gadu desmitu laikā Flū ir uzrakstījis 28 grāmatas un bijis 12 dažādu izdevumu redaktors. Vismaz 10 darbos kritizēta ticība Dievam.

DNS un citi veidojumi cilvēka ķermenī satur savstarpēji saistītas daļas, kas nevar rasties nejaušu notikumu sērijā. Visur ir sastopams *nereducējamās sarežģītības* princips. Evolūcijas teorija nevar izskaidrot, kā trauklā, izsmalcinātā orhideja ar sarežģīto uzbūvi var augt džungļos. Kāpēc pāva astes spalvas nav vienkārši košas, lai piesaistītu mātīti, bet ir tik krāšņas? Kāpēc tādas pārmērības?⁴

Ja nu šī planēta nav pastāvējusi vienmēr? Ja nu tiešām eksistē Dievs, kura intelekta līmenis ir ārpus mūsu saprašanas robežām?

Mēs par Dievu zinām tikai tik daudz, cik viņš mums atklāj. Viņš ir, un viņš runā. Un viņš ir apsolījis, ka nāks atkal un atjaunos sākotnējo pilnību.

Jēzus augšāmcelšanās

Ir ļaudis, kas kritizē viedokli par Jēzus augšāmcelšanos. Skotu izcelsmes skeptiķis Deivids Hjūms un ebreju panteisma autors Benedikts Spinoza apgalvo, ka Universu pārvalda nemainīgi likumi. Viņu skatījumā augšāmcelšanās ir brīnums, kas maina neietekmējamās dabas likumus. Tā kā tos nav iespējams grozīt, Jēzum vēl joprojām vajadzētu būt mirušam. Bet viņi *nav iedomājušies*, ka Dievs ir visu dabas likumu autors. Brīnumi ir tikai mums, cilvēkiem, kuriem ir ierobežotas spējas.

Domāju, ir visai maz vēsturisku notikumu, ko apstiprina tik daudz rakstisku pierādījumu un liecinieku sniegto liecību. Jēzus augšāmcelšanās šajā ziņā ir īpaša. Turklāt tās noraidīšana ir pretrunā ar principiem, kas ilglaicīgi lietoti vēstures zinātnē. Jēzus augšāmcelšanās Jaunajā Derībā ir pasludināta ar lielu pārliecību, noteiktību un nopietnību. Kad Jēzus nomira, mācekļi bija sevišķi samulsuši un zaudējuši drosmi. Bet pēc augšāmcelšanās viss mainījās. Tagad viņi bija dzīvības liecinieki un pastāvīgi atkātoja: „Kas bija no iesākuma – ko esam dzirdējuši, ko savām acīm redzējuši, ko skatījām un ko mūsu rokas aptaustīja par dzīvības vārdu – un dzīvība tika parādīta, un mēs to esam redzējuši un apliecinām un pasludinām jums mūžīgo dzīvību, kas bija pie Tēva un tika mums parādīta.”⁵

² Sk. www.biola.edu/philchristi

³ Turpat.

⁴ Sk. Brandstater, Bernard. *Intelligent Design: The Argument from Beauty*. Journal of the Adventist Theological Society, 2004, Nr. 15, 12. lpp.

⁵ 1. Jāņa 1:1, 2.

Visā Romas impērijā bija cilvēki, kas ticēja Kristum un sludināja pasaulei, ka viņi ir atraduši dziedināšanu vispostošākajai cilvēces problēmai – nāvei. Apustuļu ticība bija tik absolūta, ka lielākā daļa no viņiem atdeva savu dzīvību, lai to aizstāvētu.

Pāvils raksta, ka „Kristus ir augšāmcēlies no mirušajiem, pirmais no aizmigušajiem”. (1. Korintiešiem 15:20) Tāpēc, ka Jēzus atnāca uz šo planētu, šeit dzīvoja, mira pie krusta un tika augšāmcelts no mirušajiem, mums ir cerība, ka viņš atgriezīsies, kā to ir apsolijs.

Kristus solījums

Papildus radīšanai, Jēzus augšāmcelšanās notikumam un pravietojumiem Bībelē Jaunā Derība apstiprina mūsu cerību, ka Jēzus atgriezīsies. To sola arī viņš pats: „Jūsu sirdis lai neiztrūkstas. Ticiet Dievam un ticiet man! [...] Kad es būšu aizgājis un jums vietu sataisījis, es nākšu atkal un ņemšu jūs pie sevis, lai tur, kur es esmu, būtu arī jūs.”⁶

Apustulis Pēteris rakstīja: „Bet pēc viņa apsoliājuma mēs gaidām jaunas debesis un jaunu zemi, kur taisnība mājō.”⁷ Jaunā Derība piemin Jēzus otro atnākšanu 319 reizi. Tas nozīmē, ka par to mums atgādina katrs divdesmit piektais pants!

Jēzus runāja arī par zīmēm, kas palīdzēs saprast, ka viņa nākšana ir tuvu. Lai gan konkrēta viņa atgriešanās diena nav zināma, mēs varēsim saprast, ka tā tuvojas. Mēs jau esam iepazinuši dažas *gala laika* zīmes, par kurām runāja Jēzus – tās ir kari un karu draudi, bads, slimības, bažas par nākotni un depresija, maldinoša miera un drošības sajūta; *zīmes dabā*, piemēram, zemestrīces; *zīmes, kas saistītas ar cilvēku morāli*, piemēram, materiālistiskais domāšanas veids un dzīve; *zīmes reliģijas jomā*, piemēram, formālisms kristīgajā reliģijā, maldu reliģijas, lielāka izpratne par Bībeles pravietojumiem un evaņģēlija sludināšana visā pasaulē.⁸

Saskaņā ar Jēzus vārdiem, viņa otrā nākšana, pirmkārt, ir salīdzināma ar *stihisku nelaimi*. Tā kā Dievs vēlas nodibināt „jaunas debesis un jaunu zemi”⁹, tagadējās pasaules gals būs katastrofāls, visu pasauli skarošs iepriekš nebijis notikums. Kā plūdi iznīcināja seno pasauli, tā Kristus otrā nākšana izraisīs zemes degšanu.¹⁰

Ja nu tiešām eksistē Dievs, kura intelekta līmenis ir ārpus mūsu saprašanas robežām?

Otrkārt, Jēzus atgriešanās uz zemes būs dzirdama un redzama – viņu dzirdēs un redzēs visas pasaules tautas.¹¹ Ja kāds cenšas šo notikumu padarīt noslēpumainu un neredzamu, tad tas ir pretrunā ar Jaunās Derības mācību.¹²

⁶ Jāņa 14:1–3.

⁷ 2. Pētera 3:13.

⁸ Mateja 24:6, 7; Lūkas 21:25; 2. Pētera 3:3; 2. Timotejam 3:1–4, 5; Mateja 24:24; Daniēla 12:4, Mateja 24:14.

⁹ Atklāsmes 21:1.

¹⁰ 2. Pētera 3:10.

¹¹ Mateja 24:30.

¹² 1. Tesalonīkiešiem 4:16.

Treškārt, otrā nākšana būs *personīga*. Sarūgtinātajiem mācekļiem eņģeļi ziņoja, ka Jēzus atgriezies tieši tāpat, kā viņš ir pacēlies debesīs.¹³

Ceturtkārt, Jēzus nākšana būs *pēkšņa*, jo neviens šo brīdi nezina, izņemot Dievu Tēvu.¹⁴

Piektkārt, Kristus otrā nākšana būs *godības un uzvaras pilna*, jo Jēzus atgriezies kā ķēniņu Ķēniņš un kungu Kungs.¹⁵

otrās nākšanas cerība

Cerība par Jēzus atgriešanos ietekmē tos, kas šo notikumu gaida. Katra aizvadītā diena dod mums iespēju augt. Dievs cer, ka viņa sekotājiem būs īpašas morāli ētiskas īpašības: svētums, pazemība un mīlestība.¹⁶ Cerība liek izgaist uztraukumam, bailēm par nākotni, bažām un raizēm.¹⁷ Kamēr gaidām, esam aicināti, lai būtu *zemes sāls* un *pasaules gaismas*.¹⁸ Tas nozīmē, ka mēs kļūsim par labākiem cilvēkiem, nesdami pozitīvu ietekmi sociālajās grupās, kas ir ap mums, un daloties vēstī, ko esam uzzinājuši.

Turklāt šī cerība iedvesmo mūs cīnīties par sociālo taisnīgumu un vērtībām, jo mēs nevaram būt vienaldzīgi pret pasaules problēmām.¹⁹ Laiks, ko pavadām, gaidīdami Jēzus atgriešanos, dod Svētajam Garam iespēju uzrunāt cilvēku prātus un sirdis, lai viņi savā dzīvē varētu gūt bagātīgāku pieredzi un kļūt laimīgāki. Dieva mācekļi darbojas kopā ar savu skolotāju, palīdzot citiem sagatavoties Jēzus nākšanai.²⁰

Tāpēc šajā laikā, kāda nav „bijis, kopš tautas radušās,”²¹ mēs vēl arvien uzdrošināties cerēt, un mūsu cerības pamats ir pasaules radīšana, Kristus augšāmcelšanās, Bībeles pravietojumi un Jēzus apsoliņumi.

Tieši tāpat kā Jozua, senais tuksneša karavadonis no Bībeles, mēs esam aicināti nomesties ar seju pret zemi un atzīt, ka viss ir pīšļi, un tad izteikt savu ticību, ka Dievs var pārvērst mūsu pīšļus dzīvībā. Kad Jēzus nāks otrreiz, „viņš noslaucīs visas asaras no [mūsu] acīm, un nāves vairs nebūs, nedz bēdu, nedz vaimanu, nedz sāpju vairs nebūs, jo viss bijušais ir pagājis”.²²

ko teiksi?

Kā vēsts par Jēzus atgriešanos ietekmē tavu dzīvi? Kam tu varētu par to pastāstīt?

¹³ Apustuļu darbi 1:11.

¹⁴ Mateja 24:36.

¹⁵ Atklāsmes 19:16.

¹⁶ Lūkas 13:6–9.

¹⁷ Lūkas 21:28.

¹⁸ Mateja 5:13–16.

¹⁹ Filipiešiem 4:8; 1. Korintiešiem 6:2, 3.

²⁰ Mateja 24:14.

²¹ Daniēla 12:1.

²² Atklāsmes 21:4.